With a tattoo בכתובת קעקע –

OVERVIEW

The גמרא concluded that when the משנה stated that the גמרא may be written on the hand of the עבד (and he gives her the עבד), we assume that it was written בכתובת , so that it cannot be erased or forged. תוספות discusses the prohibition of writing בכתובת קעקע and the implications regarding the גט.

מדאורייתא ליכא איסורא עד שיכתוב ויקעקע בדיו ובכחול כדתנן בפרק ג' דמכות (דף כא,א) – There is no prohibition מן התורה unless he writes and then etches it into his skin with ink or כחול (blue dye) as we learnt in a מסכת מכות in the third - מסכת מכות -ולרבי שמעון אינו חייב אפילו כתב וקעקע עד שיכתוב את השם –

And according to דיים he is not הייב מדאורייתא even if he wrote and etched בדיו ובכחול unless he writes the 'Name' -

פירוש שם דעבודה זרה כדמפרש התם בגמרא

Meaning the name of an גמרא as the גמרא there explains -

-ומיהו איסורא דרבנן איכא הכא

However, here there is a rabbinic prohibition (even if he did not write the dw or was not even כותב ומקעקע - (כותב ומקעקע -

- באפילו אפר מקלה אסור ליתן על גבי מכתו מפני שנראה ככתובת קעקע² For it is forbidden to place even burnt ashes on one's wound because it appears like a כתובת קעקע -

ואפילו הויא הכא איסורא דאורייתא מכל מקום הוי גט³ –

And even if the עבד on the עבד was done in a manner where it was an איסור דאורייתא, nonetheless it would still be a valid גט -

− כדאמרינו לעיל⁴ כתבו על איסורי הנאה כשר

As the גמרא stated previously, if he wrote the גמרא on איסורי הנאה the כשר is -

אף על גב דאסור לכתוב⁵ דהא מיתהני באיסורי הנאה:

Even though it is forbidden to write a איסור הנאה, for he is deriving benefit from איסורי, and nevertheless the כשר is כשר (even though he transgressed an איסור כשר איסור דאורייתא, similarly here by כתובת קעקע even if he transgressed an כשר, the כשר, the כשר.

¹ See 'Thinking it over' # 1.

² See the גמרא and רש"י there in מכות כא,א מכות (and תוד"ה רב אשי).

³ See 'Thinking it over' # 3.

⁴ አ.ጋ.

⁵ See 'Thinking it over' # 2.

SUMMARY

The prohibition of writing בכתובת שill not prevent the גט from being כשר even if he was כותב מח איסור דארייתא by being כותב ומקעקע בדיו (and writing the "שם ע").

THINKING IT OVER

- 1. תוספות states that in our case there is an איסור דרבנן. What איסור דרבנן is there, for seemingly it is an איסור דאורייתא for the גמרא states that it was כתובת קעקע (which indicates there was both כתיבה and קעקוע? In addition how can תוספות state that by תוספות in our משנה there is an איסור דרבנן, when in the משנה it clearly states, על הכל (indicating even לכתחלה) and continues כותבין ?
- 2. תוספות states that it is forbidden to write a גט לכתחלה מיט איסורי הנאה ^{9} However if he wrote it on כל מילתא דאמר החמנא לא. There is a rule that איסוה"נ לא מהני כל מילתא דאמר רחמנא לא מרוף עביד לא מהני (anything which the תורה prohibits from doing, even if you did it, it is not effective). Why do we not apply this rule regarding (writing כתובת קעקע ^{11} ! איסורי הנאה ^{11} !
- 3. It would seem that the case of רב"ם is where the עדי התימה signed on the עבד with עבד signed on the עבד signed on the עבד so they are פסול so they are איסור דאורייתא ^{12} לעדות איסור איסור דאורייתא ^{13}

⁶ See footnote # 1.

⁷ See אמ"ה # 191 and נה"מ.

⁸ See תפא"י.

⁹ See footnote # 5.

תמורה ד,ב 10

¹¹ See אמ"ה # 210 and בל"י אות תעא.

¹² See footnote # 3.

¹³ See בית יהודה הידושי מהריב"ן